

บันทึก

เรื่อง หรือปัญหาเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยยา

ตามที่ กระทรวงสาธารณสุข ได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๗๐๑/๕๓๐๒ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่มาตรา ๑๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ได้กำหนดประเภทของใบอนุญาตสำหรับยาแผนปัจจุบันไว้ ๖ ประเภทโดยได้มีการกำหนดใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันเพิ่มขึ้นอีกประเภทหนึ่ง และความในวรรคสามของมาตราดังกล่าวกำหนดให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันด้วย และตามมาตรา ๒๑^๒ ได้กำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันต้องจัดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่งหรือเภสัชกรชั้นสองเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๓๙^๓ และมาตรา ๔๐^๔ ประจําอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ ส่วนมาตรา ๒๑ ทวิ^๕ ได้กำหนดหน้าที่ผู้รับใบอนุญาตขายส่งยา

^๑ มาตรา ๔๐ ให้เภสัชกรชั้นสองตามมาตรา ๒๑ ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ เช่นเดียวกับเภสัชกรชั้นหนึ่ง เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการปรุง การขายและการส่งมอบยาควบคุมพิเศษจะกระทำมิได้

^๒ มาตรา ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน ต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งหรือเภสัชกรชั้นสองเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ประจําอยู่ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

^๓ มาตรา ๓๙ ให้เภสัชกรชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๑ ประจําอยู่ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการแยกเก็บยาตามมาตรา ๒๖ (๒) และ (๓)
- (๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๒๖ (๕)
- (๓) ควบคุมการขายยาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) ปรุงยาในที่ที่ผู้รับใบอนุญาตขายยาได้จัดไว้ตามมาตรา ๒๖ (๔)
- (๕) จัดให้มีฉลากที่ภาษาและหีบห่อบรรจุยาที่ปรุงตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๖) ควบคุมการส่งมอบยาอันตราย ยาควบคุมพิเศษ หรือยาตามใบสั่งยาของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

(๗) ควบคุมการทำบัญชีตามมาตรา ๒๖ (๖)

(๘) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๔ มาตรา ๔๐ ให้เภสัชกรชั้นสองตามมาตรา ๒๑ ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ เช่นเดียวกับเภสัชกรชั้นหนึ่ง เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวกับการปรุง การขายและการส่งมอบยาควบคุมพิเศษจะกระทำมิได้

^๕ มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันต้องมีเภสัชกรชั้นหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๐ ทวิ ประจําอยู่ ณ สถานที่ขายส่งยาแผนปัจจุบันหรือสถานที่เก็บยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ

แผนปัจจุบันต้องจัดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๐ ทวิ^๖ ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายส่งยาแผนปัจจุบันหรือสถานที่เก็บยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ เมื่อทบบัญญัติมาตรา ๑๕^๗ ให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันด้วย ทำให้มีปัญหว่าผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันจะมีสถานที่เก็บยาแตกต่างหากจากสถานที่ที่ได้รับอนุญาตเสมือนเป็นผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นแยกเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้คือ

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันไม่สามารถจะมีสถานที่เก็บยาแตกต่างหากจากสถานที่ที่ได้รับอนุญาตได้ เพราะ

(๑) ถึงแม้บทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคสาม จะมีข้อกำหนดให้ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน ถือว่าเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันด้วยก็ตามแต่สิทธิของผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันน่าจะเป็นไปในลักษณะที่มีสิทธิที่จะขายปลีกหรือขายส่งยาแผนปัจจุบันอย่างหนึ่งอย่างใดหรือทั้งสองอย่างก็ได้ แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันจะอ้างสิทธิผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันเกี่ยวกับสถานที่เก็บยาตามมาตรา ๒๑ ทวิ ได้ มิเช่นนั้นจะกลายเป็นว่าข้อกำหนดต่าง ๆ เกี่ยวกับการขายส่งยาแผนปัจจุบันจะต้องเป็นข้อกำหนดของผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันไปด้วย ซึ่งบางกรณีข้อกำหนดของผู้รับอนุญาตทั้งสองก็ขัดกันเองอยู่ในตัว

(๒) ข้อกำหนดในมาตรา ๒๑ ทวิ^๘ ให้ผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันแยกสถานที่เก็บยาต่างหากจากสถานที่ขายยาได้นั้น ใช้ได้เฉพาะผู้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงผู้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเพราะผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันต้องพิจารณาตามมาตรา ๒๑^๙ ซึ่งกฎหมายได้กำหนดหน้าที่ของผู้รับอนุญาตทั้งสองไว้ต่างกัน กล่าวคือ ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ ซึ่งไม่ได้กำหนดเรื่องสถานที่เก็บยา ส่วนผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันมีหน้าที่ตามมาตรา ๒๑ ทวิ ซึ่งสามารถมีสถานที่เก็บยาแตกต่างหากได้ และยังมีข้อกำหนดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่งประจำอยู่ ณ สถานที่ขายส่งยาแผนปัจจุบันหรือสถานที่เก็บยาตลอดเวลาที่เปิดทำการแห่งหนึ่งแห่งใดก็ได้ ดังนั้น หน้าที่ของผู้รับอนุญาตทั้งสองจึงน่าจะมีวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องสถานที่เก็บยาต่างกันด้วย

^๖ มาตรา ๔๐ ทวิ ให้เภสัชกรชั้นหนึ่งตามมาตรา ๒๑ ทวิ ประจำอยู่ ณ สถานที่ขายส่งยาแผนปัจจุบันหรือสถานที่เก็บยาตลอดเวลาที่เปิดทำการ และให้มีหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ควบคุมการแยกเก็บยาตามมาตรา ๒๖ (๒) และ (๓)
- (๒) ควบคุมการปฏิบัติเกี่ยวกับฉลากตามมาตรา ๒๖ (๕)
- (๓) ควบคุมการทำบัญชียาตามมาตรา ๒๖ (๖)
- (๔) ควบคุมการขายส่งยาแผนปัจจุบัน
- (๕) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕)

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันสามารถมีสถานที่เก็บยาแยกต่างหากจากสถานที่ขายยาได้ เพราะมาตรา ๑๕^{๑๐} ให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันด้วย และตามมาตรา ๒๑ ทวิ ให้ผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันยอมได้สิทธิเช่นนั้นด้วย แต่จะต้องจัดให้มีเภสัชกรประจำอยู่ ณ สถานที่เก็บยาด้วย

กระทรวงสาธารณสุขจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาดังกล่าวว่า ความเห็นของฝ่ายใดถูกต้อง เพื่อจะได้ถือเป็นแนวปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงสาธารณสุขในประเด็นดังกล่าวข้างต้น โดยได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) ด้วยแล้วเห็นว่า เมื่อได้พิจารณาหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตให้ผลิต ขาย นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาแผนปัจจุบันที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๕^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการออกใบอนุญาตผลิตยาแผนปัจจุบัน ใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน ใบอนุญาตนำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร ไว้ว่า ผู้อนุญาตจะ

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^{๑๑} มาตรา ๑๕ ผู้อนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ผลิต ขาย หรือนำ หรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยาแผนปัจจุบันได้ เมื่อปรากฏว่าผู้ขออนุญาต

(๑) เป็นเจ้าของกิจการและเป็นผู้มีทรัพย์สินหรือฐานะพอที่จะตั้งและดำเนินการได้

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๓) มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายให้จำคุกในความผิดที่กฎหมายบัญญัติให้ถือเอาการกระทำโดยทุจริตเป็นองค์ประกอบ หรือในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการขายยาหรือพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่พ้นโทษมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีก่อนวันขอรับใบอนุญาต

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๗) มีสถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา สถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร หรือสถานที่เก็บยา และอุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตยา การขายยา หรือการเก็บยาและการควบคุม หรือรักษาคุณภาพยา ซึ่งมีลักษณะและจำนวนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๘) ใช้ชื่อในการประกอบพาณิชย์ไม่ซ้ำหรือคล้ายคลึงกับชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชย์กิจของผู้รับอนุญาตซึ่งอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตยังไม่ครบหนึ่งปี

(๙) มีผู้ที่จะปฏิบัติการตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๐ ทวิ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ หรือมาตรา ๔๔ แล้วแต่กรณี

ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการตาม (๙) ต้องอยู่ประจำ ณ สถานที่ผลิตยา สถานที่ขายยา หรือสถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักรได้แต่เพียงแห่งเดียว

ในกรณีนิติบุคคลเป็นผู้อนุญาต ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลซึ่งเป็นผู้ดำเนินการต้องมีคุณสมบัติตาม (๒) และ (๓) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม(๔) (๕) หรือ (๖)

ออกใบอนุญาตดังกล่าวให้แก่ผู้ขออนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่า ผู้ขออนุญาตมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และมีสถานที่ผลิต สถานที่ขาย สถานที่นำหรือส่งยาเข้ามาในราชอาณาจักร หรือมีสถานที่เก็บยา และมีอุปกรณ์การผลิตยา การขายยา การเก็บและควบคุมยา การรักษาคุณภาพ ครบถ้วนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ประกอบกับหลักการที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗^{๑๒} ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่กำหนดว่า ผู้รับอนุญาตขายยา ต้องยื่นคำขอเปลี่ยนแปลงรายการเกี่ยวกับสถานที่เก็บยาทุกครั้งที่มีการเพิ่มสถานที่เก็บยาหรือย้ายสถานที่เก็บยา ย่อมเห็นได้ชัดเจนว่า ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันย่อมมีสถานที่เก็บยาได้

การที่วรรคสามของมาตรา ๑๕^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ กำหนดให้ถือว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตขายยาแผนปัจจุบัน เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันด้วยนั้น ย่อมมีความหมายว่า ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันมีสิทธิ “ขายส่ง”^{๑๔} ยาได้โดยไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ขายส่งยาแผนปัจจุบัน และในการประกอบการ “ขายส่ง” ยาแผนปัจจุบัน ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันย่อมมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบัน กล่าวคือ มีสิทธิที่จะขายยานอกสถานที่ขายยาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตได้ ตามที่กำหนดยกเว้นไว้ตามมาตรา ๑๙ (๑)^{๑๕} แห่งพระราชบัญญัติยา พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติยา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐ และมีหน้าที่ต้องจัดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่งประจำอยู่ ณ สถานที่ขายส่งยาแผนปัจจุบัน

^{๑๒} ข้อ ๑๗ ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันทุกประเภทที่ประสงค์จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการที่ได้รับอนุญาตไว้แล้วในกรณีดังต่อไปนี้ ให้ยื่นคำขอตามแบบ ข.ย.๑๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้

- | | |
|---------------------------|-----|
| ฯลฯ | ฯลฯ |
| (๘) การเพิ่มสถานที่เก็บยา | |
| (๙) การย้ายสถานที่เก็บยา | |

- | | |
|-------------------------------------|-----|
| ฯลฯ | ฯลฯ |
| ^{๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑) | |

^{๑๔} มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

- | | |
|-----|-----|
| ฯลฯ | ฯลฯ |
|-----|-----|

“ขายส่ง” หมายความว่า ขายตรงต่อผู้รับอนุญาตขายยา ผู้รับอนุญาตขายส่งยา กระทรวง ทบวง กรม สภาเกษตรกรไทย องค์การเภสัชกรรม ผู้ได้รับอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล ผู้ประกอบวิชาชีพการผดุงครรภ์ ผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ ผู้ประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบัน หรือผู้ประกอบการบำบัดโรคสัตว์

- | | |
|-----|-----|
| ฯลฯ | ฯลฯ |
|-----|-----|

^{๑๕} มาตรา ๑๙ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาต

(๑) ผลิตหรือขายยาแผนปัจจุบันนอกสถานที่ที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเว้นแต่เป็นการขายส่ง

(๒) ผลิตหรือขายยาแผนปัจจุบันไม่ตรงตามประเภทของใบอนุญาต

(๓) ขายยาแผนปัจจุบันที่เป็นยาอันตรายหรือยาควบคุมพิเศษ ให้แก่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๕ (๔)

(สถานที่ขายยาแผนปัจจุบัน) หรือสถานที่เก็บยา ตลอดเวลาที่เปิดทำการตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ ตามมาตรา ๒๑ ทวิ^{๑๖}

การที่มาตรา ๒๑ ทวิ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันต้องจัดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่งประจำอยู่ ณ สถานที่ขายยาแผนปัจจุบันและสถานที่เก็บยาและมาตรา ๒๑^{๑๗} กำหนดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่งหรือเภสัชกรชั้นสองประจำอยู่เฉพาะแต่ในสถานที่ขายยาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น ย่อมเห็นได้ว่าบทบัญญัติในมาตรา ๒๑ ทวิ เป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมการขายยาให้สอดคล้องกับหลักการในมาตรา ๑๙^{๑๘} ที่กำหนดยกเว้นให้การขายส่งยาแผนปัจจุบันของผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันสามารถกระทำนอกสถานที่ขายยาที่กำหนดในใบอนุญาตได้ อันเป็นผลให้ผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันและผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันในฐานะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบันสามารถขายส่งยา ณ สถานที่เก็บยาได้ จึงจำเป็นต้องกำหนดให้มีเภสัชกรชั้นหนึ่งประจำอยู่ ณ สถานที่เก็บยาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจัดเก็บยา การขายส่งยา ฯลฯ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๐ ทวิ^{๑๙}

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมายคณะที่ ๓) จึงเห็นด้วยกับความเห็นของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ฝ่ายที่ ๒ โดยเห็นว่า ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันมีสิทธิที่จะมีสถานที่เก็บยาได้เช่นเดียวกับผู้รับอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบัน แต่ไม่มีหน้าที่ต้องจัดให้มี “เภสัชกร” ประจำอยู่ ณ สถานที่เก็บยา เว้นแต่ผู้รับอนุญาตขายยาแผนปัจจุบันนั้นประสงค์จะใช้สิทธิในฐานะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตขายส่งยาแผนปัจจุบัน คือ มีการขายยา ณ สถานที่เก็บยาดังกล่าว จึงจะมีหน้าที่ต้องจัดให้มี “เภสัชกรชั้นหนึ่ง” ประจำอยู่ ณ สถานที่เก็บยา ตามหน้าที่ที่กำหนดตามมาตรา ๒๑ ทวิ

(ลงชื่อ) วัฒนา รัตนวิจิตร

(นายวัฒนา รัตนวิจิตร)

รองเลขาธิการฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๓๓

^{๑๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๕)

^{๑๗} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^{๑๘} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑๕)

^{๑๙} โปรดดูเชิงอรรถที่ (๖)